

מסכת עבודה זרה

פרק א

א. לפני אידיהן של גוים שלשה ימים אסור לשאת ולתת עמהן, להשאילן ולשאל מהן, להלותן וללות מהן, לפרען ולפרע מהן. רבי יהודה אומר, נפרעין מהן מפני שהוא מצר לו. אמרו לו, אף על פי שמצר הוא עכשיו, שימח הוא לאחר זמן:

ב. רבי ישמעאל אומר, שלשה ימים לפניהם ושלשה ימים לאחריהם, אסור. וחכמים אומרים, לפני אידיהן אסור, לאחר אידיהן מתיר:

ג. ואלו אידיהן של גוים, קלנדא, וסטנוורא, וקרטסים, ויום גנסא של מלכים, ויום הלידה, ויום המיתה, דברי רבי מאיר. וחכמים אומרים, כל מיתה שיש בה שרפה, יש בה עבודה זרה. ושאינו בה שרפה, אין בה עבודה זרה. יום תגלחת זקנו ובלוריתו, יום שעלה בו מן הים, ויום שיצא בו מבית האסורים, וגוי שעשה משתה לבנו, אינו אסור אלא אותו היום ואותו האיש בלבד:

ד. עיר שְׁשִׁשׁ בָּהּ עֲבוּדָה זָרָה, חוּצָה לָהּ מִתֵּר. הִנֵּה חוּצָה לָהּ עֲבוּדָה זָרָה, תּוֹכָה מִתֵּר. מִהוּ לִילֵךְ לְשָׁם. בְּזִמָּן שֶׁהִדְרִיף מִיַּתְדָּת לְאוֹתוֹ מְקוֹם, אָסוּר. וְאִם הִנֵּה יָכוֹל לְהֵלֵךְ בָּהּ לְמָקוֹם אֲחֵר, מִתֵּר. עִיר שְׁשִׁשׁ בָּהּ עֲבוּדָה זָרָה וְהָיוּ בָּהּ חֲגִיּוֹת מַעֲטָרוֹת וְשִׁאִינָן מַעֲטָרוֹת, זֶה הִנֵּה מַעֲשֶׂה בְּבֵית שָׁאן, וְאָמְרוּ חֲכָמִים, הַמַּעֲטָרוֹת אָסוּרוֹת וְשִׁאִינָן מַעֲטָרוֹת מִתֵּרוֹת:

ה. אֵלּוּ דְּבָרִים אָסוּרִים לְמַכּוֹר לְגוֹיִם, אֲצִטְרוּפְלִין, וּבָנוֹת שׁוֹחַ וּפְטוּטְרוּתִיָּהוּ, וּלְבוּנָה, וְתִרְנָגוֹל הַלָּבָן. רַבִּי יְהוּדָה אוֹמֵר, מִתֵּר לְמַכּוֹר לוֹ תִּרְנָגוֹל לָבָן בֵּין הַתִּרְנָגוּלִין. וּבְזִמָּן שֶׁהוּא בִּפְנֵי עֲצָמוֹ, קוֹטֵעַ אֶת אֲצָבָעוֹ וּמוֹכְרוֹ לוֹ, לְפִי שֶׁאֵין מִקְרִיבִין חֵסֶר לְעֲבוּדָה זָרָה. וְשֶׁאֵר כָּל הַדְּבָרִים, סֶתֶמָן מִתֵּר, וּפְרוּשָׁן אָסוּר. רַבִּי מֵאִיר אוֹמֵר, אִם דָּקָל טֵב וְחֻצָּב וְנִקְלִיבָם אָסוּר לְמַכּוֹר לְגוֹיִם:

ו. מְקוֹם שֶׁנִּהְגָּה לְמַכּוֹר בְּהֵמָה דָּקָה לְגוֹיִם, מוֹכְרִין. מְקוֹם שֶׁנִּהְגָּה שְׁלֹא לְמַכּוֹר, אֵין מוֹכְרִין. וּבְכָל מְקוֹם אֵין מוֹכְרִין לָהֶם בְּהֵמָה גִּסָּה, עֲגָלִים וְסִיָּחִים, שְׁלָמִים וְשִׁבּוּרִין. רַבִּי יְהוּדָה מִתֵּיר בְּשִׁבּוּרָה. וְכֵן בְּתִירָה מִתֵּיר בְּסוּס:

ז. אֵין מוֹכְרִין לָהֶם דָּבִין וְאַרְיֹת וְכָל דָּבָר שֶׁשִּׁשׁ בּוֹ גִּזְק לְרַבִּים. אֵין בּוֹנִין עֲמָהֶם בְּסִילָקִי, גִּרְדּוֹם, וְאַצְטִדְיָא, וּבִימָה. אֲבָל בּוֹנִים עֲמָהֶם

בִּימוּסִיאוֹת וּבֵית מֶרְחָצוֹת. הִגִּיעוּ לַכֶּפֶה שְׁמַעְמִידִין בָּה עֲבוּדָה
זָרָה, אָסוּר לְבָנוֹת:

ח. וְאִין עוֹשִׂין תַּכְשִׁיטִין לְעֲבוּדָה זָרָה, קִטְלָאוֹת וּנְזָמִים וְטַבָּעוֹת.
רַבִּי אֱלִיעֶזֶר אוֹמֵר, בְּשָׂכָר מִתֵּר. אִין מוֹכְרִין לָהֶם בְּמַחְבֵּר לְקַרְקַע,
אָבֵל מוֹכֵר הוּא מְשִׁיקָצִץ. רַבִּי יְהוּדָה אוֹמֵר, מוֹכֵר הוּא לֹו עַל מְנַת
לְקוּץ. אִין מְשַׁכְּרִין לָהֶם בְּתִים בְּאַרְץ יִשְׂרָאֵל, וְאִין צָרִיד לֹוֹמֵר
שְׁדוֹת. וּבְסוּרְיָא מְשַׁכְּרִין לָהֶם בְּתִים, אָבֵל לֹא שְׁדוֹת. וּבְחוּץ לְאַרְץ
מוֹכְרִין לָהֶם בְּתִים וּמְשַׁכְּרִין שְׁדוֹת, דְּבָרֵי רַבִּי מֵאִיר. רַבִּי יוֹסִי
אוֹמֵר, בְּאַרְץ יִשְׂרָאֵל מְשַׁכְּרִין לָהֶם בְּתִים, אָבֵל לֹא שְׁדוֹת.
וּבְסוּרְיָא מוֹכְרִין בְּתִים וּמְשַׁכְּרִין שְׁדוֹת. וּבְחוּצָה לְאַרְץ מוֹכְרִין אֵלֹו
וְאֵלֹו:

ט. אַף בְּמָקוֹם שְׁאָמְרוּ לְהַשְׁכִּיר, לֹא לְבֵית דִּינָה אָמְרוּ, מִפְּנֵי שֶׁהוּא
מִכְנִיס לְתוֹכֹו עֲבוּדָה זָרָה, שְׁנַאֲמֵר (דְּבָרִים ז') וְלֹא תָבִיא תוֹעֵבָה אֶל
בֵּיתָהּ. וּבְכָל מָקוֹם לֹא יִשְׁכִּיר לֹו אֶת הַמֶּרְחָץ, מִפְּנֵי שֶׁהוּא נִקְרָא עַל
שְׁמוֹ: